

DÁMA V NEJLEPŠÍCH LETECH

Kolemjdoucí by prohádál,
kdyby tvrdil, že náročná
zahrada s bujnou vegetací je
nejméně v seniorském věku.
Ve skutečnosti není ani plnoletá,
zrodila se v roce 2003!

Text: Marie Krausová

Foto: Petr Hejna

Efektní spojení:
brána z tisů podsažená
bohatě kvetoucím kontryhelem

Vzrostlé stromy
a keře cloní dům
i zahradu od ulice.

Manželé kupovali pozemek porostlý džunglí, přes kterou nebylo vidět zchátralou vilu, kterou původně měli v plánu rekonstruovat. „Nakonec jsme dali za pravdu architektovi, který ji doporučoval zbourat a postavit v zadní části parcely moderní dům. Když byl rozestavěný, zaměřili jsme se na zahradu. Protože ta původní byla nezajímavá a spíš užitková, nebylo co pietně rekonstruovat, ale bylo zapotřebí vytvořit zahradu úplně novou.“

Péči o zeleň si vzala na starost manželka. Trvalo nějaký čas, než našla zahradní architektku Ing. Janu Pyškovou, se kterou si padly do noty. Ta navrhla zásadní remodelaci plochého terénu, která nové zahradě dodala zajímavost, atmosféru a trochu potřebné tajuplnosti. Další důležitý krok bylo založení zvlněných kamenných cestiček. Meandrováním vzniká optický klam, že zahrada je delší než ve skutečnosti. Umožňuje, aby se při procházce před námi postupně otvíraly průhledy do jednotlivých částí a promyšleně vytvořených zákoutí.

Průhled mezi stromy
na zákoutí s kašnou. Červené
japonské javory kontrastují se
smaragdově zeleným trávníkem.

Už na začátku
léta hýří zahrada
barvami.

Architektka Ing. Jana Pyšková navrhla zásadní remodelaci plochého terénu, aby zahradě dodala na zajímavosti.

Kamenná kašna s pítkem je jedno z romantických zákoutí této zahrady.

Vínově červené
paličky květů česneku
kulatohlavého (*Allium
sphaerocephalon*)

Zvlněné dlážděné cesty vytvářejí iluzi, že zahrada je delší než ve skutečnosti.

Kakost, latinsky geranium, lidově čapí nůsek, přišel zase do módy, protože udělá na zahradě spoustu parády.

Směrem k ulici je pohledová a pobytová jižní zahrada. Z půlkruhové terasy, zdobené buxusovými koulemi, je na ni krásný výhled.

Dnes se z proskleného přízemí vily vstupuje na půlkruhovou terasu, která je zhruba 70 centimetrů nad úrovní přední části zahrady orientované na jih. Modelací se vytvořila prohlubeň ke krytému bazénu a vytvarovalo návrší podél severního a jižního plotu. Veškerá pohledová a pobytová zahrada je v přední části pozemku, směrem k ulici. Za domem je menší užitková zahrada s bylinkami a zeleninou.

Záměrem nového projektu nebylo kácet hlava nehlava původní dřeviny, ale zachovat z původních ty kvalitní: ořešák, sloupovitý smrk omorika, borovice kleč a borovice lesní. Nejcennější (chráněná) je smuteční vrba. Vyžaduje každoroční hlavový řez a navíc je porostlá břechtanem, který funguje jako obinadlo: drží kmen pohromadě. Mohutná vrba-stařena, na pohled pohádkově strašidelná, je ve skutečnosti křehká bytost, která by se bez pomoci zahradníků pod tíhou vlastních větví rozlomila.

Návštěvníka čeká řada příjemných překvapení. Prochází bránou ze dvou tisíc, které jako šedesáticentimetrové zahradníčky vysadili v roce 2003. Od té doby rostly volně. Teprve před dvěma roky se rozhodlo, že z nich zahradníci vytvoří bránu a začali je do této podoby tvarovat.

I když většinu přední zahrady tvoří trávník, před pohledy zvenci chrání soukromí obyvatel vily dnes už vzrostlé a atraktivní stromy a keře: střemcha (*Prunus padus*), pustoryl (*Philadelphus*), bezinka (*Sambucus nigra*), komule Davidova (*Buddleia davidii*), myrobalán (*Prunus cerasifera Nigra*) a velmi neobvyklý sekvojovec (*Sequoiadendron giganteum*) v jihovýchodním cípu zahrady.

Za tisovou bránou se otevírají krásné pohledy, které se od jara do podzimu mění. Nejdřív vykvetou tisíce cibulovin na záhonech; po odkvětu je nahradí trvalky. Na terase a v nádobách jsou letničky. Sytě zelený trávník tvoří ideální pozadí pro barevné japonské javory. Na vyvýšeném sušovišti je barevná škála kvetoucích suchomilných rostlin.

Půlkruhovou terasu u domu trvale zdobí buxusové koule. Zato záhon se mění dvakrát ročně. Na jaře kvetou tulipány a narcisy v kombinaci bílé, žluté a oranžové, a jsou podsazené drobnokvětými maceškami. S příchodem léta je nahradí směs letniček: bílé pryšce (*Euphorbia hypericifolia Diamond frost*), modré a červené šalvěže (*Salvia farinacea* a *Salvia coccinea*), žlutý černonožec bahenní (*Melampodium paludosum*), bílý kultivar svíčekovce (*Gaura lindheimeri*), krásnoočko dvoubarvé (*Coreopsis tinctoria*). Hlavní podzimní atrakcí je různobarevné listí.

Vodní prvek s kašnou (ten na staré zahradě zcela chyběl) má víc rolí. Zurčící pramínek lahodí sluchu, v létě voda ochlazuje bezprostřední okolí, láká lidi k posezení a zpěvně ptactvo k pitíku.

Zahrada s automatickou závlahou nepatří mezi nízkoúdržbové. V hlavní vegetační sezoně vyžaduje až 2x týdně péči profesionálů. Díky péči a lásce majitelů, zahradní architektky a zahradníků vypadá „neplnoletá“ zahrada dospěle. Zkrátka jako dáma v nejlepších letech. ■

Autor projektu: Ing. Jana Pyšková

Realizace a údržba: Zahradní architektura Kurz, s.r.o.

Oceněno: Sadovnické dílo roku 2004 – 3. místo

A large, gnarled tree with dense green foliage is the central focus of the image. The tree's trunk is thick and twisted, with several large, spreading branches. The leaves are a vibrant green, and the overall appearance is that of an old, well-established tree. In the background, there are other trees and a glimpse of a house with a red roof. The sky is blue with scattered white clouds. The overall scene is a lush garden.

Nejcennější a nejstarší
strom v zahradě je smuteční
vrba. Je tak křehká, že by
se bez péče zahradníků
rozpadla.